

Ηράκλειο, 3 Δεκεμβρίου 2014

Τα χρόνια στο λύκειο από μια... άλλη οπτική γωνιά

Συμμετοχή του Πρότυπου Πειραματικού Γενικού Λυκείου Ηρακλείου στην Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία (3/12/2014)

Η σημερινή ημέρα, 3η Δεκεμβρίου, καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία (International Day of People with Disability) το 1992, όταν η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ υιοθέτησε το Πρόγραμμα Δράσης για τους συνανθρώπους μας αυτούς, που επίσης αναφέρουμε με τον όρο Άτομα με Ειδικές Ανάγκες.

Η ημέρα αυτή δίνει την ευκαιρία στις κυβερνήσεις, στους οργανισμούς και στις κοινωνίες, έστω και ευκαιριακά, να εστιάσουν για λίγο την προσοχή τους στα δικαιώματα και τις δυνατότητες των ανθρώπων με αναπηρία.

Υπολογίζεται ότι 7 έως 10% του παγκόσμιου πληθυσμού πάσχει από μια αναπηρία, ποσοστό που μεταφράζεται σε περισσότερα από 500 εκατομμύρια συνανθρώπους μας με ειδικές ανάγκες. Από αυτούς, τα 4/5 περίπου ζουν ζει σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Το σχολείο μας συμμετέχει στις φετινές εκδηλώσεις με την ταινία μικρού μήκους «Τα χρόνια στο λύκειο από μια... άλλη οπτική γωνιά», που μπορείτε να βρείτε στη σχολική μας ηλεκτρονική εφημερίδα ΠΕΙΡΑΓΜΑΤΑ: <http://blogs.sch.gr/peiragmata/?p=3514>, ή απευθείας στο κανάλι μας στο YouTube: <http://youtu.be/YFksCzZg58k>

Στην ταινία συμμετέχει η τυφλή μαθήτριά της Γ' Τάξης και υποψήφια στις Πανελλήνιες Εξετάσεις Παρασκευή Κωνσταντίνα Κουτσαΐδη.

Συντόνισε ο καθηγητής Φυσικής Αγωγής Νίκος Τζωρμπατζάκης, ενώ την επεξεργασία του βίντεο έκαναν οι μαθητές της Β' Τάξης Άρης Παττακός, Γιώργος Μαργαρίτης και Νίκος Σαλούστρος.

Η Παρασκευή ήρθε στο σχολικό μας συγκρότημα, στο Πειραματικό Γυμνάσιο αρχικά, τότε ως Παρασκευούλα, πριν έξι χρόνια. Με τη φιλομάθεια, το χαρακτήρα, και τη θέλησή της κέρδισε αμέσως ολόκληρη τη σχολική κοινότητα: μαθητές, καθηγητές, γονείς. Πολύ γρήγορα, οι περισσότεροι από εμάς δεν προσέχαμε καν ότι ανάμεσά μας κινείται, δραστηριοποιείται και συμμετέχει σε ολόκληρη τη σχολική ζωή μια κοπέλα τυφλή.

Αυτό, ωστόσο, πέρα από τη θέληση του ίδιου του συνανθρώπου μας, που πάσχει από μια αναπηρία, προϋποθέτει και τη δική μας έμπρακτη θέληση, όλης της κοινωνίας γύρω από την κάθε Παρασκευή: του σχολείου, της γειτονιάς, της πόλης, του ίδιου του κράτους. Από τη στιγμή που όλοι εμείς, που δεν ήμασταν άτυχοι, συνειδητοποιήσουμε ότι οφείλουμε να αναπληρώσουμε -στο βαθμό που είναι δυνατόν- για το συνάνθρωπό μας, όσα η φύση ή μια κακιά στιγμή του έχουν στερήσει, και να τον αντιμετωπίσουμε ως ίσο σε δικαιώματα και υποχρεώσεις, ο δρόμος ανοίγει για να πορευτούμε όλοι στη ζωή μας ως κοινωνία ανθρώπων και όχι ως κούρσα ανταγωνισμού.

Χαρακτηριστικά αναφέρει ένας από τους καθηγητές του σχολείου: «Πάντα θαύμαζα τον τρόπο, σχεδόν χορευτικό, που η Παρασκευή κινείται στο κτίριο, καθώς και ανάμεσά μας. Τα κάνει όλα με μια φυσική απλότητα, που θαρρείς ότι μας βλέπει. Γνωρίζουμε όμως πόσο δύσκολο είναι και τι δουλειά κρύβει αυτό από την ίδια, αλλά και από τους γονείς της». Συγχαρητήρια αξίζουν στην Παρασκευή και στους γονείς της, πρωταρχικά, συγχαρητήρια και σε όλη τη σχολική κοινότητα, που στο μέτρο του εφικτού, προσφέρει την ίδια αγάπη, το ίδιο κλίμα, τις ίδιες ευκαιρίες με όλα τα άλλα παιδιά.

Η σχέση όλων μας, όλα αυτά τα χρόνια, είναι μια πολύτιμη σχέση αμοιβαιότητας, καθώς δίπλα στην Παρασκευή και τους γονείς της, και εμείς -καθηγητές, γονείς και οι υπόλοιποι μαθητές- έχουμε διδαχθεί ανεκτίμητα μαθήματα, για τα οποία ίσως δεν θα είχαμε άλλη ευκαιρία διαφορετικά.

Στα έξι χρόνια που θα κλείσουν τον προσεχή Ιούνιο η μικρή Παρασκευή είναι πια μια ώριμη έφηβη, με όνειρα και στόχους, παρόμοια με όλων των συνομηλίκων της. Θέλει να σπουδάσει Ξένες Γλώσσες, στις οποίες έχει ιδιαίτερη έφεση, και θέλει να το πετύχει συμμετέχοντας *ισότιμα* στις προσεχείς Πανελλήνιες Εξετάσεις. Αρκεί το κράτος και ο απρόσωπος νομοθέτης να αντιληφθεί ότι η μεταγραφή των θεμάτων των εξετάσεων στη γλώσσα Braille δε συνιστά απειλή για τη μυστικότητα και την ακεραιότητα της εξεταστικής διαδικασίας, και να δώσει έτσι την ευκαιρία αυτή στην Παρασκευή.

Για το σχολείο,

Περικλής Γεωργιάδης
Υποδιευθυντής